

Betragtning, at der ved dette intet foregribes, og vi forbeholder os naturligvis i fuldeste Maal at virke for i Befolkningen at faa udbredt en Opfattelse af Nødvendigheden af et Forsvar, af Nødvendigheden af at bringe økonomiske og personlige Ofre for den Sag, og ogsaa at virke for, at Konsekvenserne af denne Opfattelse giver sig Udslag i Landets Lovgivning.

Til det ærede Medlem Hr. P. Munch vil jeg paa dette Tidspunkt kun gøre en eneste Bemærkning. Det ærede Medlem talte om, at hvis man havde en Ordning, der kunde holde, saa kunde man forstaa, at man vilde bringe Ofre for den. Nu vil jeg bede det ærede Medlem i Aften udvikle for os, hvad han forstaa ved en dansk Militærordning, der kan holde. Det vil jeg gerne høre for at kunne vurdere, hvor meget der ligger i denne Liberalitet, denne Villighed til eventuelt at kunne forstaa, at man vil gøre noget.

Til det ærede Medlem Hr. Boa har jeg ikke mange Bemærkninger at gøre. Jeg synes, at kun en af hans Udtalelser var politisk bemærkelsesværdig, og det var den, han sluttede med: „Hvis Venstres Folketingsmænd rejste hjem til Vælgerne og talte med dem om det, her foreslaas, er jeg meget i Tvivl om, at de alle sammen vilde have Helsen til at komme ind og stemme for dette Forlig, naar vi mødes igen til Efteraaret, jeg tror, adskillige vilde have faaet Forfald“. Hvis denne Udtalelse bunder i personlige Erfaringer, maa det være lidt ubehageligt at være Folketingsmand for Erhvervspartiet, for det kan kun være rent korporlige Midler, der tænkes paa, efter hele den Form, det ærede Medlem i øvrigt har givet sin politiske Opfattelse.

Til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen vender jeg tilbage ved tredie Behandling og skal her indskrænke mig til en enkelt Bemærkning. Det ærede Medlem sagde, at man efter Haagerkonventionerne havde den Forpligtelse til det yderste at benytte de militære Magtmidler, man raadede over. Men det kan jo ikke siges at være det, der skete her i Krigstiden; man benyttede ikke til det yderste de Midler, man raadede over, man mobiliserede jo ikke. Det er netop et af de Punkter, hvor det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen er i en saa beklagelig og virkelig tragisk Uenighed med det ærede Medlem Hr. P. Munch, som jo kun opfattede sin Opgave saaledes, at han skulde gennemføre Ordningen loyalt uden Smaalighed. Der skulde ingen smalle Steder være, men der var jo ikke Tale om, at man skulde anspænde sig til det

yderste, det vil det ærede Medlem Hr. P. Munch sikkert paa det bestemteste protestere imod. Heri skal ingenlunde ligge nogen Anke mod det ærede Medlem for, at han ikke paa visse Punkter som Forsvarsminister virkelig anstrengte sig yderst anerkendelsesværdigt og yderst bemærkelsesværdigt. Det har vi jo drøftet saa tidt, at jeg ikke skal opholde mig ved det her i Aften. — Endnu en eneste Udtalelse af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen maa jeg anholde, nemlig den, at det konservative Folkepartis Kærne skulde være de øverste 10 000, for hvem Forsvarssagen er en Livssag. Det er jo et ganske falsk Billede, det ærede Medlem der forsøger at give af det konservative Folkeparti, dette Parti, der har søgt og fundet sine Vælgere i alle Samfundsklasser her i Landet, og hvis Repræsentation her paa Rigsdagen er mere alsidig end noget andet Partis.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale ærede Meningsfæller at stemme for de af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag og imod de af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

P. Munch: De Bemærkninger, der af forskellige Talere har været rettet til mig, kan vistnok siges alle at henhøre lige saa meget under den almindelige Forhandling som under Forhandlingen af Ændringsforslagene, og jeg skal derfor ikke indlade mig derpaa paa dette Tidspunkt, men forbeholde mig at komme tilbage til Drøttelsen deraf ved tredie Behandling, som jeg tænker mig kommer til at foregaa om Dagen og ikke om Natten. Jeg skal nøjes med at udtale mig om det Ændringsforslag, der foreligger udenfor selve Udvalgets Betænkning, stillet af det ærede Medlem Hr. Holstein. Der er af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen og mig stillet et Underændringsforslag til det af det ærede Medlem Hr. Holstein stillede Ændringsforslag. Dette Underændringsforslag gaar kun ud paa at fastslaa det, som efter det ærede Medlems Udtalelser ogsaa har været hans Tanke, nemlig at et kommende Valg skulde være afgørende for, hvorvidt den nu drøftede Militærordning træder i Kraft eller ikke, idet det ganske henskydes til den højtærede Regering, paa hvilket Tidspunkt den maatte finde det rigtigt at afholde dette Valg. Der vil, hvis Ændringsforslaget gennemføres, i og for sig ikke være noget i Vejen for, at Valgperioden paa regelmæssig Maade udløber. Jeg gaar ud fra, at det af det ærede Medlem Hr. Holstein stillede Forslag ændres ved Behand-